

عنوان مقاله:

اثر بخشی رفتار درمانی دیالکتیکی بر رضایت زناشویی زنان متاهل شاغل و خانه دار

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضا عرب مارکده - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، واحد نجف آباد دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

اکرم دهقانی - استادیار، گروه روانشناسی بالینی، واحد نجف آباد دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: رضایت زناشویی یکی از مهمترین ملاک های عملکرد سالم در خانواده است. هدف اصلی این پژوهش، تعیین تاثیر رفتار درمانی دیالکتیکی بر رضایت زناشویی زنان متاهل شاغل و خانه دار شهر اصفهان بود. مواد و روش ها: این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با پیش آزمون و پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش عبارت بود از کلیه زنان متاهل شهر اصفهان. از این میان به شیوه نمونه گیری در دسترس 30 آزمودنی از زنان متاهل که به مرکز مشاوره رایین در اصفهان مراجعه کرده بودند انتخاب شدند. آزمودنی ها به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (15 نفر) و کنترل (15 نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایش به مدت 8 جلسه 90 دقیقه ای تحت رفتار درمانی دیالکتیکی به شیوهی گروهی قرار گرفت. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (1998) استفاده شد که در پیشآزمون و پسآزمون برای هر دو گروه اجرا گردید. داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس در سطح معناداری $P < 0/05$ تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: نتایج آماری نشان که رفتار درمانی دیالکتیکی در افزایش کیفیت رضایت زناشویی زنان متاهل شاغل و خانه دار تاثیر مثبت و معناداری داشته است ($P=0/011$). نتیجه گیری: رفتار درمانی دیالکتیکی به شیوه ی گروهی می تواند موجب افزایش کیفیت رضایت زناشویی زنان متاهل شاغل و خانه دار گردد. بنابراین، این مداخله به عنوان درمانی موثر در ارتقای کیفیت رضایت زناشویی می تواند کاربرد داشته باشد و می توان با اجرای آن به بهبود زندگی زناشویی کمک کرد.

کلمات کلیدی:

رفتار درمانی دیالکتیکی، رضایت زناشویی، زنان متاهل، شاغل و خانه دار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823445>

